

OB TEDNU PISANJA Z ROKO

Letošnje šolsko leto je naše drugo po vrsti, odkar smo se pridružili gibanju Radi pišemo z roko.

Lani smo zapisovali lepe misli učitelji in učenci ter nekatere izdelke razstavili v šolski avli.

V letošnjem šolskem letu smo si zadali obširnejši načrt.

V mesecu decembru 2019 nas je tradicionalno obiskalo 19 upokojenih delavcev naše šole. Ob skupnem praznovanju smo jih poprosili za zapis njihovih misli in z veseljem so se odzvali. Obujali so predvsem spomine na poučevanje na naši šoli.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Društvo
Radi
pisemo
z roko

Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

Teden pisanja z roko 2020 od 20. januarja do 24. januarja 2020

Moji dragi mehikavski sodelavci in otroci
o's Kidričeve –
HVALA za povabilo in prisrčno druženje
z vami. Rada se vračam med vas in
vam želim vse lepo in dobro.

18. XII. 2019

Nikola Plavčič

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Društvo
Radi
pisemo
z roko

Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

Teden pisanja z roko 2020 od 20. januarja do 24. januarja 2020

Felis sem vesela vašega projekta. Šlo
nastajajo v pokroju obožujem pisanje na
roko, sem vesela vašega pisnega sporočila,
bljub temu, da bodemo razpravljali in
socialno tehnologijo. Vendar po človeški
dotiki, obsevi, pogled na primerjavo s
tehniko. Izredni smo se medu človeka in tjaj.
Izbene estetike ot vaše upjelih in vse
dobro se pogej! Ne pozabite na človeka

Nikola Plavčič

Kolegica Senjka Jazbec, ki že vrsto let sodeluje s kulturnimi programi v našem Domu upokojencev v Kidričevem, je s pisanjem spodbujala varovance zavoda. Odzvalo se jih je devet. Zelo radi obujajo spomine na svoja mladostna leta.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Društvo
Radi
pišemo
z roko

Zavod
Republike
Slovenije
za slepote

Teden pisanja z roko 2020
od 20. januarja do 24. januarja 2020

Sem Lila Arelija.
Že pet let stanujem v domu upokojencev
Kidričev. Sem zelo zadovoljna, ker pomagam
v kuhinji.

23. 1. 2020 smo izvedli pisanje z roko na matični in podružnični šoli Lovrenc. Babice, dedke, matere, očete ... smo pisno povabili k pouku prvo učno uro za učence od 2. do 9. razreda. Največji odziv je bil na razredni stopnji, a še tudi v 6. razredih je bilo zanimivo, poučno, pristrčno, ganljivo ... Začutili smo ljubezen preko pisanja in pripovedovanja.

Naslov našega pisanja se je glasil V naši družini radi pišemo z roko. Po pristrčnem sprejemu v šolskih klopih so nastajali čudoviti zapisi starejših in otrokom se je zdelo fino, da sedijo ob njih.

Velik del smo razstavili v obeh šolskih avlah, imamo pa bogato gradivo pisanja z roko.

Sodelovalo je preko 300 otrok in čez 60 babic, dedkov, očetov in mamic.

Obogateni smo z lepoto pisanja starejših, ko so še v šoli negovali lepopis, obenem so gostje v šolo prinesli lastne zvezke, spričevala, spominske knjige, našlo se je celo pismo ujetnika v Mathausnu.

Vsekakor bomo z delom nadaljevali. Pisali bomo z roko.

Čedaj vidim vide in vpije na vse glavo: "Denar, prosim! Kako dolgo pa vas bom še morala pročiti!"

Lučka brise table, reditelja je.

Jar: "Lučka, posodi mi protim sovinski ali kaj podobnega, perunice sem porabila."

Lučka: "Kaj imata v glavi? Črna v petah! Čudno da nisi še glave doma pustila."

Jar: "Nobena škoda me bi bilo, saj sem tako nič ne znam. Če me slučajno tovariš pobliži, reči, da mi je žalbo."

Kamona: "Kaj, žalbo ti je? Pa ti res ni videt, kleni pa bi lahko bilo meni, kaspeca sem in potem sem tako, dirkala" na postajo, da sem umislozreda prodala par ljudi."

Jar: "No, se prebikavaj! Tako hudo pa se ni bilo."

Čedaj razvijemo, da nikje nismo bili. Vsi pravijsi le okorni, kot da bi jih prvi videli.

"Kerzi korni nabijsi kraso skupaj!" ponovim besede enega naših tovarišev profesorjev, ki je bil najvoljni, ker nis razjeli na ulico.

Četajet minut je minilo, tovarna pa se ni. Vsi priganjamo reditelja, naj ga spušča v krovnico, če ga urodo ni. Čedaj pa se ulede oglesi: "Kaj ste mami! Urodoje go to se bde razvijal, potem pa vam bo mada prav!"

Čedaj se odpro nasa in vstopi tov. razrednik, govornje potihni, se ni spet se nisi nikje kadaj. "No, tiseva zedaj!" se rasli od spredaj.

kiu vasa bou dal puzovost, da se bode nikaj pod zempvidom "nargovarili," to urodoje pomaga, toda dorus, ko je čut, redino namo mel, saj bode nepot tako čitro mineli ti duvi.

~~Čedaj se odpro nasa in vstopi tov. razrednik, govornje potihni, se ni spet se nisi nikje kadaj. "No, tiseva zedaj!" se rasli od spredaj.~~

vdl(5)

Ostale fotografije si oglejte v mapi fotografij na šolski spletni stani.

Koordinatorica: Sonja Lenarčič

Kidričevo, 28. 1. 2019